

Mening var det for Venstre i Øjeblikket en Gæringens Tid, paa hvilken der vilde følge en Afklaring, og som Bevis paa, at Venstre befandt sig i en saadan Overgangstid, anførte det ærede Medlem vort „urimelige“ Standpunkt i Boligsagen, i Konjunkturtillægs-sagen og deri, at vi havde afvist Tanken om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Bedriftsraad. Det ærede Medlem kunde ikke tænke sig andet end, at en saadan Isolation vilde sige, at vi ligesom spærrede os inde i en Celle for at gruble over vor Fortid og vor Fremtid og se at komme ind paa en bedre Livsførelse i den kommende Tid.

Men det ærede Medlem tager ganske fejl heri, for det, han kalder vort urimelige Standpunkt, det er i den allernærmeste Overensstemmelse med det Standpunkt, vi altid har indtaget i disse Sager. Vi ønsker den Boliglovgivning, vi har, afviklet; vi har jo ogsaa endelig faaet vedtaget en Lov derom, og det er ikke vor Skyld, at denne Lov ikke faar Lov at virke, og at vi ikke bliver af med denne Boliglovgivning, hvad vi mener er nødvendigt, fordi det er den eneste Vej til at faa Gang i det private Byggeri, som atter er det eneste Middel til at faa Bugt med Bolignøden. Hvad angaar Forhøjelsen af Konjunkturtillæget, er det ikke nogen Grille af os, at vi ikke har villet være med til det; vi har ikke villet være med til det af den simple Grund, som vi hundrede Gange har sagt, at Staten ikke har Raad dertil. Og hvad endelig Spørgsmaalet om Bedriftsraad angaar, har vi ogsaa mange Gange sagt, at vi fuldt ud indser, at det vil være heldigt, og at det ogsaa er noget, Tiden fører med sig, at der indtræder visse Ændringer, maaske endda ret dybtgaaende Ændringer, i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, men at disse Ændringer maa komme ad den frivillige Forhandlings Vej mellem Arbejdere og Arbejdsgivere og ikke komme som et Lovbud; gør de det, saa vil de utvivlsomt gøre langt mere Skade end Gavn med Hensyn til Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Korsgaard: Til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vil jeg gerne angaaende Loven om Konjunkturtillæget sige, at naar det ærede Medlem med saa stor Voldsomhed vender sig mod denne Lov paa Grund af de Udgifter, der er forbundet dermed, saa kan det ærede Medlem dog ikke helt have glemt, at Tilbud, som i sin Tid blev givet af Venstre, vilde have kostet lige saa meget. Spørgsmaalet er da blot, om dette, at

Tjenestemændene i efter min Mening politisk Uforstand ikke den Gang tog Forslaget, kan bevirke, at man kan undlade at give det nu. Vi fra vor Side ser saaledes paa det, at dette ikke bør være Tilfældet, men naturligvis har vi saa ogsaa været villige til, og det er jo noksom sagt ved mange Lejligheder, at tilvejebringe de Midler, der skal til for at dække den hermed følgende Merudgift.

I øvrigt har jeg ikke saa særdeles meget at sige; en hel Del af det, jeg kunde have ønsket at sige, er paa en særdeles god Maade sagt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Det kunde saaledes i og for sig ikke forundre mig at høre det ærede Medlem Hr. Rode udtale, at han til enhver Tid har tilstræbt, at ethvert Ministerium kunde sinde sin Tid ud, og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at naar det ærede Medlem kommer herop igen, vil han gentage det og bevise det. Men som ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var inde paa, skulde jo Ord og Handlinger gerne staa i et vist Forhold til hinanden. Det er ikke nok, at man med Munden siger: Jeg vil ikke medvirke til, at dette Ministerium skal falde, naar man, naar der er Mulighed for at handle, handler paa en saadan Maade, at hvis Fald kan frembringes, saa kommer det. Og det er jo, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har sagt, Forholdet, at overalt, hvor en Mulighed for at handle forelaa, var det ærede Medlem Hr. Rode og hans Parti at finde blandt dem, der tilstræbte at komme af med det da siddende Ministerium.

Til det ærede Medlem Hr. Wilmanns Betragtninger angaaende Byraadsvalgene vil jeg gerne sige, at det forbavser mig noget, at det ærede Medlem kan mene, at socialdemokratisk ledede Kommuner anlægger en Skattepolitik, som i alt for voldsom Grad er uheldig for de mindre Skatteydere. Det, der er sket ved dette Valg, er, at i en hel Del Kommuner, hvor man havde et socialdemokratisk Flertal, fik Valget det Resultat, at dette Flertal forandredes til et Mindretal. Jeg kan nu ikke tænke mig andet end, at man i disse Kommuner efter al sin Evne har tilstræbt at lægge Byrderne saaledes, at de var til at bære for de socialdemokratiske mindre bemidlede; jeg kan heller ikke tænke mig andet end, at Eftergivelse af Skat er brugt i saa høj Grad som tilladeligt efter den Fortolkning, den højtærede Indenrigsminister har givet af, hvad man i den Retning kunde gaa til. Desuagtet har der ved dette Valg, sammenlignet med Valget i 1921, været stor Tilbagegang for Socialdemokratiet. Og man